

вата плътъ, Іудейтъ като не можѣхъ да разумѣхътъ туй поученіе, ропщѣхъ и думахъ: Какъ може този да ни даде плътта си да ѣдемъ? — Мнозина отъ другитѣ му ученицы са съблазнихъ за тѣзи дума като жестока, и са отдѣлихъ отъ него; но дванайсетѣ останѣхъ при него, и като гы попыта, да ли и тѣ искатъ да са отдѣлхътъ отъ него, Петъръ отъ страната и на другитѣ рече: Господи, при кого да отидемъ? Ты имашъ думы за животъ вѣченъ, и ный повѣрвахмы и познахмы, че ты си светый Божій“ — Тогази Іисусъ, гадателно имъ даде да разумѣхътъ, че помежду тѣхъ има единъ діаволъ, като разумѣваше Іуда Іскаріотскаго. (Іоан. 5. 1.).

§. 30. *Іисусъ казва че лукавитѣ мысли и работы оскверняватъ челоѣкътъ.*

Слѣдъ туй прѣминъ въ земята Генисаретъ, дѣто народытъ отъ вредъ са стичѣхъ като носѣхъ зло-страждущытъ, за да са допрѣхътъ поне до полытъ на дрехата му, и които са допрѣхъхъ оздравѣхъхъ. И понеже дойдохъ отъ Іерусалимъ Книжници и Фарисеи, та назовахъ нѣкои отъ ученицытъ му като прѣстѣпници на прѣданіята, Іисусъ тѣхъ изобличава като прѣстѣпници на главнытъ заповѣди на законътъ, и че тѣ лицемѣрно пазхътъ челоѣчески прѣданія; а къмъ народътъ казва, че осквернява челоѣкътъ не което влѣзва въ него, но което излѣзва отъ него; а особно истълкува на ученицытъ, че което излѣзва отъ челоѣкътъ е лукавитѣ помысли и лукавитѣ работы. (Мат. 23. 1—20. 23. 1—23.).